

**Nazwa przedmiotu**

**Plastyka ciała 1**

<b>Program studiów dla przedmiotu obowiązujący od cyklu kształcenia</b>	2025/2026
<b>Kierunek studiów</b>	Aktorstwo
<b>Tryb studiów</b>	Studia stacjonarne
<b>Rok i semestr studiów</b>	Rok III/ Semestr V
<b>Poziom kształcenia</b>	Jednolite studia magisterskie
<b>Profil kształcenia na kierunku</b>	Praktyczny
<b>Moduł kształcenia dla przedmiotu</b>	Przedmioty kierunkowe
<b>Status przedmiotu</b>	Obligatoryjny

Forma zajęć	Liczba godzin	ECTS	Forma zaliczenia
Warsztaty	30	2	Zaliczenie na ocenę
<b>Razem za zajęcia dydaktyczne</b>	<b>30</b>		
Praca własna studenta	20		
<b>Ogółem</b>	<b>50</b>		

**Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów)**

Zaliczony przedmiot Taniec współczesny w IV semestrze

**Cele kształcenia dla przedmiotu**

1. Zapewnienie studentom podstawowych umiejętności aktora – mima. Przygotowanie do konstruowania indywidualnych zamkniętych form dramatycznych.

**Efekty uczenia się**

WIEDZA			
L.p.	Efekty przedmiotowe (Student zna i rozumie)	Odniesienie do efektów kierunkowych	Metody weryfikacji efektów uczenia się
W1	Student ma podstawową wiedzę z zakresu pantomimy	EUK7_W1 EUK7_W2 EUK7_U10	Obserwacja, udział w dyskusji

UMIEJĘTNOŚCI			
L.p.	Efekty przedmiotowe (Student potrafi)	Odniesienie do efektów kierunkowych	Metody weryfikacji efektów uczenia się
U1	Student potrafi posługiwać się ciałem, jako podstawowym „instrumentem” pracy aktora.	EUK7_U3 EUK7_U4 EUK7_U6	Obserwacja postępów, śledzenie rozwoju

U2	Korzystając z osobistych doświadczeń i obserwacji otaczającej rzeczywistości komunikuje stany, emocje i czynności przy pomocy ciała. Korzystając z osobistych doświadczeń i obserwacji otaczającej rzeczywistości komunikuje stany, emocje i czynności przy pomocy ciała.	EUK7_U9	
U3	Potrafi pracować w grupie i przyjmować krytykę ze strony nauczyciela.		

KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
L.p.	Efekty przedmiotowe (Student jest gotów do)	Odniesienie do efektów kierunkowych	Metody weryfikacji efektów uczenia się
K1	Student ma potrzebę stałego samodoskonalenia.	EUK7_KS1 EUK7_KS5	Obserwacja pracy i zaangażowania studenta
K2	Jest otwarty na wyzwania zawodowe	EUK7_KS2	
K3	Szanuje dyscyplinę i zasady współpracy	EUK7_KS4	
K4	Jest otwarty na uwagi i stara się zastosować je w doskonaleniu umiejętności	EUK7_KS1	
K5	Starannie i terminowo wykonuje powierzone zadania.	EUK7_KS3	

#### Treści kształcenia

L.p.	Treść kształcenia (tematyka zajęć)	Liczba godzin
1.	Pantomima jako forma; podstawowe zasady. Aktor – mim. Kto to jest? Przybliżenie wybitnych postaci świata pantomimy: Henryka Tomaszewskiego, Marcela Marseau, Etienne'a Decroux.	5
2.	Praca nad ciałem. Ćwiczenia na napięcie i rozluźnienie. Rozgrzewka prowadzona przez studentów na zmianę przez cały semestr.	5
3.	Ogrywanie urojonych rekwizytów i partnerów. Wprawki do działań pantomimicznych. Zadania czynnościowe.	5
4.	Praktyczne wdrożenie pojęć tok, kontrapunkt, identyfikacja. Proste działania intencjonalne i realistyczne. Drobne czynności manualne.	5
5.	Wyrażanie stanów emocjonalnych. Poszukiwanie środków ekspresji; śmiałość, pokora, ekscytacja, euforia, zagubienie, pewność siebie.	5
6.	Poszukiwanie cech postaci dla różnych typów psychologicznych. <ul style="list-style-type: none"> <li>• introwertyk – ekstrawertyk</li> <li>• flegmatyk – choleryk</li> <li>• histeryk – melancholik</li> </ul>	5
7.	Wzbogacanie i dopełnianie granej postaci o subtelny rys psychologiczny. Znajdowanie wyrazistej charakterystyczności granej postaci; tiki, przyruchy, grymasy.	5

8.	Praca nad etudami	10
	<b>Razem</b>	<b>45</b>

## Metody kształcenia

Forma zajęć	Metody kształcenia
wykłady	<p><b>Metody podające i eksponujące:</b> mikrowykład, prezentacja multimedialna, prezentacja efektów pracy innych grup, prezentacja technik aktorskich</p> <p><b>Metody aktywizujące:</b> dyskusje i burze mózgów, praca w grupach, improwizacje indywidualne, improwizacje grupowe / zespołowe, ćwiczenia fizyczne i oddechowe, etudy i krótkie sceny, analiza i interpretacja sceny, refleksja i autorefleksja, feedback koleżeński i grupowy</p> <p><b>Metody nauczania programowanego:</b> ćwiczenia praktyczne realizowane według zaplanowanych sekwencji treningowych, improwizacje aktorskie z natychmiastową informacją zwrotną, etudy sceniczne o rosnącym stopniu trudności, praca zespołowa i partnerska, omówienia i korekta działań scenicznych, elementy treningu fizycznego.</p> <p><b>Metody praktyczne:</b> ćwiczenia techniczne, ćwiczenia ruchowe i ekspresji, próby sceniczne, improwizacje sceniczne pod kierunkiem, zadania praktyczne w grupach</p>

## Warunki zaliczenia

Sposób zaliczenia
Wykonanie zadań / ćwiczeń / podczas zajęć
Obecność i aktywny udział w zajęciach
Ocena ciągła - progres umiejętności
Postawa profesjonalna: punktualność, dyscyplina pracy, przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i etyki pracy scenicznej, szacunek wobec partnerów scenicznych i prowadzącego.

Skala ocen:

6 – celujący (wybitny)

Wybitny poziom realizacji zadań, znacznie przekraczający wymagania programowe. W zakresie działań aktorskich pełna świadomość ciała, głosu i partnera scenicznego, bardzo wysoka samodzielność, dojrzałość artystyczna i twórcza inicjatywa.

5 – bardzo dobry

Bardzo wysoki poziom realizacji zadań. W zakresie działań aktorskich - konsekwentna praca warsztatowa, prawdziwość działań scenicznych, dobra współpraca zespołowa, wyraźny progres umiejętności.

4,5 – dobry plus

Wysoki poziom realizacji zadań. W zakresie działań aktorskich - bardzo dobre opanowanie podstaw warsztatu, aktywność i zaangażowanie, drobne niedociągnięcia niezakłócające całości pracy artystycznej.

4 – dobry

Poprawna i rzetelna realizacja zadań. W zakresie działań aktorskich - dobre opanowanie podstaw warsztatu, świadoma praca z ciałem, głosem i partnerem scenicznym, systematyczność i zaangażowanie.

3,5 – dostateczny plus

Spełnienie wymagań programowych na poziomie podstawowym. W zakresie działań aktorskich - widoczna praca i postępy, choć z zauważalnymi brakami w konsekwencji, świadomości lub samodzielności artystycznej.

3 – dostateczny

Minimalne spełnienie wymagań przedmiotu. W zakresie działań aktorskich - realizacja zadań na poziomie podstawowym, ograniczona świadomość warsztatu, niewielkie postępy, konieczność dalszej pracy.

2 – niedostateczny

Niespełnienie podstawowych wymagań przedmiotu. Brak przygotowania do zajęć, niska frekwencja (poniżej 70% godzin zajęć) z udziałem nauczyciela akademickiego zaplanowanych dla przedmiotu), niewystarczające zaangażowanie lub brak postępów uniemożliwiających zaliczenie.

### Rozliczenie pracy własnej studenta

L.p.	Czynności w ramach pracy własnej	Szacowana liczba godzin
1.	Wykonanie ćwiczeń lub zadań po zajęciach (jako utrwalenie lub rozszerzenie treści z odbytych zajęć)	20
<b>Razem</b>		<b>20</b>

### Literatura uzupełniająca dla zainteresowanych

1.	T. Kudliński; „Vademecum teatromana”; Warszawa 1985
2.	A. Hausbrandt; „Tomaszewski. Pantomima.”, Warszawa 1974
3.	J. Hera; „Henryk Tomaszewski i jego teatr”; Warszawa 1983